

i Oplysningsarbejdets Tjeneste, skal falde udenfor denne Lovs Bestemmelser med Hensyn til Bevillingsafgift. Hvorvidt Skolefilms skal indgaa som Led i Skolens Undervisning, ligger det selvfølgelig udenfor dette Udvalgs Kompetence at stille Forslag om, det maa afgøres af Skolemyndighederne, i første Instans Undervisningsministeriet, og vedrører i og for sig ikke det foreliggende Lovforslag. Men det, som Udvalget har villet med sit Forslag, er at aabne en Mulighed for paa de Steder, hvor der er Biografteater, at tage denne Sag op, dersom Skolemyndighederne ønsker det. I den Hensigt er der indast i § 7 en Bestemmelse om, at det „skal optages som Vilkaar i Bevillingen, at Skolerne i Kommunen mod et passende Vederlag, der i Tilfælde af Uenighed fastsættes af Justitsministeren, har Adnag til udenfor de Tider, Teatret benyttes til de almindelige Forestillinger, at faa det overladt til Forevisning af Films i Undervisningens Tjeneste“.

Det har voldt nogen Vanskelighed at finde en Form for Bevillingsafgiften, som hele Udvalget kunde samles om. Man var i Udvalget enig om, at der ved en Biografteaterbevilling opnaas en Fordel for Bevillingshaveren, at denne derigennem modtager en Værdi af Staten, og at man derfor med Rette kan kræve en Afgift af Bevillingen. Men det gjaldt jo om, at Afgiften virkelig blev rationel og i nogen Maade kom til at staa i Forhold til Bevillingens Værdi, som jo kan være meget forskellig efter Teatrets Beliggenhed. Udvalget ønskede ikke, at Bevillingsafgiften skulde virke som en Forøgelse af Forlystelsesskatten, Bevillingshaveren skulde yde en Afgift, som staaar i Forhold til Bevillingens Værdi; saa kan han udnytte Bevillingen og faa meget eller lidt ud af den, efter som det lykkes ham at drive Forretningen frem. I den økonomisk nedadgaaende Tid, vi befinder os i, yar Udvalget betænkeligt ved at gaa ind paa Forslaget om en Stoleskat, som fandtes baade i det Lovforslag, der blev forelagt i Fjor, og det, der foreligger i Aar. Vi fandt ikke en saadan Skat rationel eller retfærdig. Hvis der i et Teater er 400 Pladser og kun et halvt Hundrede af dem til Stadighed er optaget, kan det ikke siges at være en retfærdig og rationel Beskatning at beskatte de 350 tomme Pladser. Udvalget er derfor

gaaet over til et nyt Grundlag for Bevillingsafgiften, nemlig Forestillingernes Antal og Billetpriiserne. I Ændringsforslagets § 14 findes den Skala, som Udvalget er blevet enig om at foreslaa. De, der faar Bevillingerne, kan selv vælge, hvilken Klasse de vil staa i. Der er 7 Klasser af Bevillinger. I den billigste er Afgiften 100 Kr. aarlig, og den giver Ret til 150 Forestillinger om Aaret og til en Maksimalbilletpris af 1 Kr., iberegnet Forlystelsesskat, Garderobeafgift og andre Ydelser, som betinger Adgang til Forestillingerne. Ved at der er sat en Maksimalgrænse for Billetpriiserne, undgaar man ogsaa, at Afgiften lægges over paa Billeterne. Den dyreste Bevilling koster i Afgift 15 000 Kr. om Aaret og giver Adgang til et ubegrænset Antal Forestillinger og til ubegrænsede Billetpriiser. Denne Form for Bevillingsafgift er i Princippet tiltraadt af de forskellige Biografteater-Organisationer, som Udvalget har forhandlet med, og Skalaen er udformet efter Samarbejde med Statens Filmsensur. Hvor meget denne Afgift kan indbringe i Statskassen og Kommunekasserne — den skal fordeles med de $\frac{2}{3}$ til Statskassen, $\frac{1}{3}$ til Kommunekasserne —, kan der naturligvis kun rent skønsmæssigt tales om. Men efter de foreliggende Oplysninger om Antallet af de Forestillinger, som de nuværende Teatre har Brug for, og de Klasser, som de derfor vil gaa ind i, kan man vistnok paaregne saadant noget som 425 000 Kr. om Aaret for deres Vedkommende, og da der vel nok vil blive udstedt en Del nye Bevillinger, kan man maaske derefter paaregne $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret. Et Medlem af Udvalget, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, har ønsket en anden Form for Bevillingsafgiften, men da den af ham ønskede Form ikke har kunnet vinde Tilslutning i Udvalget, har han ikke stillet noget Ændringsforslag, men slutter sig til det øvrige Udvalg.

Da vi her lovgiver paa et nyt Omraade, har Udvalget fundet det formaalstjenligt at indsætte en Revisionsbestemmelse i Lovforslaget. Jeg skal paa hele Udvalgets Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Knud Kristensen: Som ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, har jeg ikke kunnet billige den Form for Afgif-